

Sygn. akt V KK 488/19

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 532 § 3 k.p.k.)

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2019r.,

w sprawie **J. S.**

skazanego z art. 155 k.k. i in.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją obrońcy wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 15 stycznia 2019r., sygn. akt IV Ka (...),

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w W.,

z dnia 6 sierpnia 2018r., sygn. akt II K (...),

p o s t a n o w i ł:

wniosku nie uwzględnić

UZASADNIENIE

Wyrok Sądu Okręgowego w P. z 6 sierpnia 2018r. został zaskarżony kasacją obrońcy J.S.. W nadzwyczajnym środku zaskarżenia autor zamieścił także wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia, przy czym swoje żądanie uzasadnił charakterem podniesionych zarzutów oraz stanem zdrowia skazanego.

Wniosek obrońcy nie zasługiwał na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania wyroku ma charakter wyjątkowy, dlatego potrzeby zastosowania tego rozwiązania nie może uzasadniać sama czynność procesowa - wniesienie kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na ich oczywistą zasadność, a nadto wystąpiły szczególne, wyjątkowe okoliczności pozwalające przyjąć, iż wykonanie orzeczenia mogłoby spowodować nieodwracalne, niekorzystne dla skazanego

skutki. Takich szczególnych uwarunkowań nie wykazał autor skargi, ograniczając się do odwołania do treści zarzutów kasacyjnych, których analiza - nie uprzedzając przyszłego rozstrzygnięcia w przedmiocie zasadności kasacji – nie uzasadniała zastosowania art. 532 § 1 k.p.k.

Informacja o złym samopoczuciu skazanego uzasadnia starania o odroczenie lub przerwę w wykonaniu kary (art. 150 i 153 k.k.w.), nie jest natomiast podstawą do zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że wstrzymania wykonania orzeczenia nie należy wiązać z okolicznościami związanymi ze stanem zdrowia skazanego (zob. post. SN z 27 lutego 1997r., V KKN 47/97).

Wobec powyższych argumentów, a także nie wykazanie przez stronę żadnych wyjątkowych okoliczności uzasadniających zastosowanie art. 532 k.p.k., wniosek obrońcy skazanego należało uznać za niezasadny.

as